

Bemærkninger til forslaget

Det er fremskridtspartiets opfattelse, at jo flere penge det offentlige bruger, jo højere bliver statsafgiften (indkomstskatten) på arbejdskraft, og jo mindre arbejdskraft kan der sælges via konkurrencedygtig eksportproduktion.

Hvis man eksempelvis øger udgifterne til efteruddannelse, EFG-uddannelser m. v. med en yderligere udgift på 4 mia kr. til følge (over 4-5 år), ja, da vil der jo enten skulle ske et mersalg af statsobligationer for beløbet, eller også skal det opkræves i øgede skatter.

Et øget salg af statsobligationer vil presse renten opad og nedlægge et stort antal arbejdspladser, hvorefter de ekstrauddannede ingen chance vil have for at få job – og den øgede udgift vil derfor have den stik modsatte virkning end den, arbejdsministeren forestiller sig.

Hvis man finansierede den øgede udgift med

ekstra skatteopkrævning, vil det enten være med forbrugsskatter, som yderligere udhuler reallønninger og dermed giver øget pres på prisen på dansk arbejdskraft med dermed forøget ledighed, eller hvis skatten opkræves som forøget statsafgift på dansk arbejdskraft vil det tilsvarende have langt flere negative virkninger, end der måtte være af positive virkninger af en øget aktivitet inden for EFG-uddannelserne og efteruddannelse.

Det er således klart, at de ansøgte aktiviteter alt i alt vil forværre arbejdsløshedssituationen i Danmark fremfor at lette den, og derfor må alle, der ønsker færre arbejdsløse, kunne slutte op om nærværende beslutningsforslag, så ministrene ikke gennem de ansøgte aktiviteter får øget arbejdsløsheden.

Som bilag 1-4 er optrykt aktstykke nr. 285, 286, 287 og 292.